

يوهناى اولى كاډ

يوهناى اولى كاډئ پجار

ايسا مسيها چه وتى مريدان دوازه كس گچين كرت و وتى هاسين كاسد نامينت. چه اشان يكيى نام يوهنا ات. پاكين كتابئ گيشتر زانتكارئ هئال اش انت كه اے كاډئ نبشته كنوك همے يوهنا انت، چيا كه وت گوشيت كه من ايسا مسيھے جند و كارانى شاهد آن (0). اے كاډئ هبر و نبشته وژ و دئول هم گون يوهناى انجيلا همزنگ انت.

نوكين اهدنامگئ گيشترين كاډ چه نبشته كنوكئ نام و دروت و ذرهباتا بندات بنت، بله اے كاډ اے پئيم نه انت. اے هبر هم مان نه انت كه كاډ په كئيا نبشته كنگ بوتگ، بله ما چه كاډئ هبران آ باورمنداني هال و جاوران سريد بين؛ چه ايان بازينيا رُمب يله داتگات و ردين تاليم دئيجا ات. اے مردم منگا تئيار نه انت كه انسان گنهكار انت. اے گيش هم نمئت كه ايسا، مسيه انت و هدائے چك انت و انساني دروشما جهانا اتكگ.

اے كاډ مارا سوچ دنت كه ما چون هدا و ايسائے اسليگين جنوهرا زانت كنين. اے زانت مارا چه پاكين كتابئ هبران و چه پاكين روھے كمكا رسيت. كاډئ دگه گپے اش انت كه ايسا مسيھے سرا ايمان آروكين مردم هدايا و يكدگرا دوست بدارنت.

يوهناى اولى كاډا هدا، ”رزن“، ”مهر“، ”مئ آسمانى پت“ و ”ابدمانين زند دئوك“ گوشگ بيت و يوهناى انجيلا هم هدائے پجار همے پئيم انت. ايسا ”زندئے گال“ گوشگ بيت كه چه ازلا هست انت. يوهناى انجيلا هم همے هبر نبشته انت. ايسا ”هدائے چك“ هم گوشگ بيت و اے هبر هم كنگ بوتگ كه هرگس كه ايسائے سرا ايمان كاريت، آ هم هدائے چك بيت. ايسا آدله بله هدائے كرا په گنهكاران رهم لوئيت، چيا كه گنهكارانى تاوانى گون وتى هونا پُر كرتگ انت.

اے كاډ تچكا گوشيت كه ما سجهين گنهكار اين و مارا نجات پكار انت. اكن ما وتى گناهان بمئين و باور بكين كه ايسائے مرگ و جاه جنگ په مئے گناهان

كُربانيگه، گُڙا ايسا مارا پهل كنت و پاك و پلگار كنت. ايسا مسيهه برکتا مارا
ابدماين زند هم رسيت.

ما كه ايسائے برکتا پاك و پلگار بوتين، بايد انت هُداے راها رُست و رُدوم
بكنين، هُداے هبراني پرمابردار بيين و وتا چه گُناها دور بدارين. مارا اے هُكم
هم دئيگ بوتگ كه يكدگرا دوست بداريت، يكدگرا كُمك بكنيت و اگن پكار بوت
په يكدوميا وتي ساها هم ندر بكنيت.

زندانے گال

١ هما که چه آزلا هست ات، هما که ما اشکتگ، گون وتی چمان دیستگ، هما که ما چارتگ و دست پر کرتگ، آ زندمانے گال انت. ٢ زند زاهر و پدر بوت، ما دیستگ و په آيا گواهی دئیین. ما په شما هما نمیرانیین زندے جارا جنین که گون پتا ات و په ما پدر بوت. ٣ آ چیز که ما دیستگ و اشکتگ شمارا گوشین تانکه گون ما همدل و همستک بییت. مے همدلی و همستکی، گون پت و آییے چک ایسا مسیها انت. ٤ ما اشیا په شما نبیسیین تانکه مے شمے شادمانی پوره و سرجم بییت.

رژنایا گام جنگ

٥ آ کلو و پیگام که ما چه آيا اشکتگ و په شما جار جنین، اش انت: هدا نور و ژن انت و آییے ارواه و جبینا هچ تھاری نیست. ٦ اگن بگوشین گون آيا همدل و همراه این و پدا هم تھاریا گام جنگا این، گزا دروگ بندین و راستیے سرا کار نکنگا این. ٧ بله اگن رژنایا رنوگا این، هما پیما که آ رژنایا انت، گزا وت مان وتا همدل و همستک این و آییے چک ایسائے هون مارا چه سجھین گناه و میاران پاک و پلگار کنت. ٨ اگن بگوشین بیگناه و بیمیار این، وتا رد دئیین و راستیا مے دلا جاگه نیست. ٩ بله اگن وتی گناهان بمنین، آ که وپادار و آدل انت مے گناهان بکشیت و مے سجھین ناپهریزیان شودیت. ١٠ اگن بگوشین گناهن نکرتگ، آيا دروگبند کنین و آییے هبران مے دلا جاگه نیست.

ایسا مے دیمپان انت

١ او منی دردانگین چکان! اے چیزان په شما نبیسان که شما گناه مکنیت، بله اگن کسیا گناهے کرت، دیمپانے هست که پتے کرا په مے رکینگا هبر کنت، هما پاک و آدلین ایسا مسیه. ٢ آ مے گناهانی شودوکین کربانیگ انت، تھنا میگ نه، سجھین جهائے گناهانی کربانیگ انت.

٣) اګن ما آييۍ هُکم و پرمانانی سرا کار بکنين، ګڙا سرپدَ بين که ما آيا زانين. ٤) کسۍ که ګوشيت: ”من آيا زانان“ بله آييۍ هُکمانی سرا کار نکنت، دروګبنده و آييۍ دلا راستی نيست. ٥) بله کسۍ که آييۍ هبرانی سرا کار کنت، په راستی، هُدائۍ مېر آييۍ دلا کامل و سرريچ بوتګ. چه همۍ چيرَ زانين که ما ايسا مسيهۍ ارواه و جبين اين. ٦) کسۍ که ګوشيت: ”من آييۍ ارواه و جبين اَن،“ بايد اِنْت همايۍ راها برئوت.

٧) او دُردانګان! اے نوکين هُکمۍ نه اِنْت که په شما نبيسګا اَن، هما کوھنين هُکم اِنْت که چه بنداتا شمارا ګوَن اَت. اے کوھنين هُکم هما ګال و هبر اِنْت که شما اِشکتګ. ٨) بله پدا هم په شما نوکين هُکمۍ نبيسګا اَن که اِشيۍ راستی، چه شما و آيا پدَر بيت. چيا که تهاروکی ګار بيت و راستين رُژن همۍ انون دُرپشګا اِنْت. ٩) کسۍ که ګوشيت: ”رُژنایۍ توکا اَن،“ بله چه براتا نِپرت کنت، اَنګت تهاروکیا اِنْت. ١٠) کسۍ که ګوَن وتی براتا مېر کنت، رُژنایا اِنْت و رُژنایۍ تها هچ چُشين چيرَ نيست که آييۍ رد کپګ و نِگل ورګۍ سئوبساز بيت. ١١) بله آ کس که چه براتا نِپرت کنت، تھاريا اِنْت و مان تهاروکیا ګام جنت. اَنزانت کجا رئوګا اِنْت چيا که تھاريا کوَر کرتګ.

١٢) او دُردانګين چُګان! په شما نبيسګا اَن چيا که همايۍ نامۍ سرا شمۍ ګناه بکشګ بوتګ اِنْت.

١٣) او واجهين پتان! په شما نبيسګا اَن، چيا که شما آيا زانیت، هما که چه اَزلا اِنْت.

او ورنایان! په شما نبيسګا اَن، چيا که شما شئيتانۍ سرا بالادست بوتګيت.

١٤) او چُګان! په شما نبيسګا اَن، چيا که شما پتا زانیت.

او واجهين پتان! په شما نبيسګا اَن، چيا که شما همایا زانیت که چه اَزلا

انت.

او ورنایان! په شما نبیسا آڼ، چیا که توانا و تَمَرْد ایت و هُدائے هبر شمئے
دلا انت و شما شئیتان پرؤش داتگ.

دنیا دؤست مداریت

۱۵ < دنیا و هر چیزے که آییئے تھا هست، دؤستش مداریت. اگن گسے دنیا
دؤست بداریت، پتئے مهر آییئے دلا نیست. ۱۶ چیا که دنیائے سَجْهَین چیز، بزان
جسمئے لَوْت و واگ، چمئے لَوْت و واگ و مالئے کبر و گرور، چه پتا
نئیاتکگ انت، چه دنیا یا آتکگ انت. ۱۷ دنیا و دنیایی واگ، گار و زئوال بنت، بله
گسے که هُدائے واگانی سرا کار کنت، ابدمان انت.

مسیهئے دژمن

۱۸ او چُگان! نون گڈی دمان و ساهت انت. هما دابا که شما اِشکتگ،
”مسیهئے دژمن“ پیداک انت، همے ائون هم مسیهئے بازین دژمنے آتکگ و چه
همیشیا زانین که ساهت، گڈی ساهت انت. ۱۹ آ چه ما در آتکنت، بله چوناها چه
ما نه اتنت، اگن چه ما بوتیننت، گون ما منتنت. بله آیانی رئوگا شَر پِیش داشت
چه آیان یگے هم چه ما نه ات.

۲۰ بله ”آ پاکینا“ شمارا ”رؤگن پر مُشتگ“ و شما سَجْهَین چیزان زانیت. ۲۱
من په شما نبیسا آڼ، په اے سؤبا نه که راستیا زانیت، راستیا زانیت و سرکچ
وریت که چه راستیا هچ دروگے ودی نبیت. ۲۲ دروگبند کئے انت؟ هما انت که
نَمَیت ایسا، < مسیه انت. هما کس که پت و چُگا نَمَیت، مسیهئے دژمن انت. ۲۳
هرکس که چُگا نَمَیت، پت هم آییئیک نبیت. هرکس که چُگا مَنَیت، پت هم
آییئیک بیت. ۲۴ بَلِیت هرچه که شما چه بنداتا اِشکتگ شمئے دلا بمانیت. اگن
اے هبر که شما چه بنداتا اِشکتگ شمئے دلا بمانیت، گڑا پت و چُکئے ارواه و
جَبینا مانیت. ۲۵ اے هما چیز انت که هماییا مارا لبز و واده داتگ، بزان
نمیرانین زند.

٢٦ من په شما اے چیز همایانی بارنوا نبشتگ انت که شمارا گمراه کنگ
لوئت. ٢٧ بله شما چه آییۍ نیمگا ”رؤگن پر مُشگ“ بوتگیت و اے ”پر مُشگ“
شمۍ دلا مانیت. شمارا زلورت نیست گسے شمارا درس و سبک بدنت، چیا که
چه هُداۍ نیمگا، ”رؤگن پر مُشگ“ وت شمارا سجھین چیزان سبک دنت. اے
”رؤگن پر مُشگ“ راست انت و دروگینے نه انت. هما پئیم هُداۍ ارواه و جبینا
بمانیت که شمارا تالیمی داتگ.

٢٨ نون، او منی دُردانگین چُگان! آییۍ ارواه و جبینا بمانیت تانکه آییۍ
زاهر بئیگۍ و هدا، مۍ دل دُد ببیت و آییۍ دیما شرمندگ مبین. ٢٩ اگن زانیت
که آ راست و پاک انت، گزا زانیت هرکس که راستیۍ راها رنوت چه همایا پیدا
بوتگ.

هُداۍ چک

١ بچاریت که پتا چوئین مهرۍ مارا بکشتگ که < هُداۍ چک زانگ بیین و
بیشک ما هُداۍ چک این. < دنیا مارا نزانت و پجَاه نیاریت چیا که دنیا یا آ هم
پجَاه نیاورت. ٢ او دُردانگان! انون ما هُداۍ چک این، بله انگت زانگ نبوتگ
که ما چه جوژ بئیگی این، همینچک زانین، و هده آ زاهر بیت ما هم هماییۍ
دئولا بیین، پرچا که آ وهدی ما آییا هما پئیم گندین که آ هست. ٣ هرکسا چه
آییا چشین اُمیتۍ هست وتا پاک کنت، انچش که آ وت پاک انت. ٤ هرکس که
گناه کنت، شَریتۍ هلاپا کار کنت، چیا که گناه، ناشری انت. ٥ شما زانیت، آ
پدر بوت تان گناهان گار و بیگواه بکنت، آییا هچ گناه نیست. ٦ آ کس که آییۍ
ارواه و جبینا مانیت، گناه نکنت. هرکس که گناه کنت ایسایۍ ندیستگ و
نزانگی.

٧ او چُگان! بچاریت گسے شمارا گمراه مکنت. هرکس راستیۍ راها رنوت،
راستین مردمۍ، انچش که آ، پاک و راست انت. ٨ آ که گناه کنت شئیتانۍ چک
انت پرچا که شئیتان چه بُنگیجا گناه کنان انت. هُداۍ چک پمیشکا پدر بوت که

شئیتانئ کاران بپروښیت و زئوال بکنت. (۹) آ که چه هُدايا پيدا بوتگ گناه نکنت، پرچا که هُدايے زات آييا مان انت. گزا آ گناه کرت نکنت، چيا که چه هُدايا پيدا بوتگ. (۱۰) هُدايے چک و شئیتانئ چک، همه پئما زانگ و پجاه آرگ بنت، آ کس که راستيے راها نرئوت، هُدايے چک نه انت و انچش آ کس هم که گون وتی براتا مهر نکنت.

گون یکدوميا مهر

(۱۱) آ کلو و پئیگام که شما چه بُنگیجا اِشکت، همش انت که باید انت یکدوميا دوست بدارین. (۱۲) کائئے دئولا مبین که شئیتانئ چک ات و وتی براتی کُشت. نون چيا آ کُشتی؟ په اے سؤبا که آيئے جندئے کار و کرد سل و شئیتانی آنت و برائئے کار نیک و هُدايی آنت.

(۱۳) او براتان! چه اے هبرا هئیرت مکنیت که <دنيا گون شما نپرت کنت. (۱۴) ما زانین که چه مرکا گوستگ و په زندمانا رستگین، چيا که گون وتی براتان مهر کنین. هرکس که مهر نکنت، مرکئے ساهاگا مانیت. (۱۵) کسے که چه براتا بیزار بیت و نپرت کنت هُونیگے. شما زانیت، هُونیگین مردمے هچبر نمیرانین زندئے واهند نبیت. (۱۶) ما مهر اے پئما پجاه آورت، چيا که مَسیها وتی جان، په مئگی ندر کرت، تانکه ما هم وتی جانا په براتان ندر بکنین. (۱۷) اگن کسِیا دنیایی مال و ملکتے بیت و براتیا مهتاج بگندیت بله په آيا بَرگی مبيت، گزا هُدايے مهر چه پئما چُشین مردمیے دلا جاگه کنت؟

(۱۸) او دُردانگین چُگان! بیایت مهر کنین، بله نه په دپ و هبر، په دل و سِتک و گون کار و کرد. (۱۹-۲۰) چه همه کارا زانین که ما، گون هک و راستیا همبند و پئوست این و اگن مئے دل مارا مئیاربار هم بکنت، انگت هُدايے دِیما مهر و دلجم بین، چيا که هُدا چه مئے دل و هئیلان مستر انت و هر چیزا زانت.

(۲۱) او دُردانگان! اگن مئے دل و جبین مارا مئیاربار مکت، گزا هُدايے گورا آسودگ و دلدُ آین. (۲۲) آ وهدی هرچه چه آيا بلوئین مارا رسیت، چيا که آيئے هُکم و پرمانان زورین و په همایی و شنودیا کار کنین. (۲۳) آيئے هُکم همش

انت که آیې چک ایسا مسیه نامې سرا < باورمند بیږ و وتمان و تا مهر
 بکنین، هما پئیم که مارا هکمی کرتگ. (۲۴) هرگس که هدائے هکمانی سرا کار
 کنت، آیې ارواه و جبینا مانیت و هدا هم آ مردمے دلا جاگه کنت. وتی روی
 مارا بکشتگ و اے پئیم زانین که آ مے دلا مانیت.

روهان بچکاسیت

(۱) او دُردانگان! هر رویے سرا باور مکنیت، روهان آزمائش کنیت و
 بچکاسیت که بارین چه هدائے نیمگا انت یا نه؟ چیا که بازین دروگین نیی
 دنیاے چارین کنڈان پُترتگ. (۲) هدائے روهان اے دُولا زانیت: هر هما روه چه
 هدائے نیمگا انت که باور کنت و مَیت که ایسا مسیه، انسانی رنگ و دروِشما ایر
 آتگ. (۳) بله هر روی که ایسایا نمَیت، آ چه هدائے نیمگا نه انت و مسیه
 هما دژمنے روه انت. شما اِشکتگ که آ روه کُیت و همے انون هم دنیا یا انت.

(۴) او دُردانگین چکان! شما چه هدایا ایت و آیانی سرا بالادست بوتگیت،
 چیا که آ که شمے دلا انت چه آییا مستر انت که دنیا یا انت. (۵) آ دنیا یگ انت،
 پمیشکا هرچه که گوشت هم دنیا یی انت و دنیاے گوش آیانی نیمگا انت. (۶)
 ما چه هدایا این و گسے که هدایا زانت، آیې دلگوش مے نیمگا انت، بله آ که چه
 هدایا نه انت، آیې دلگوش مے نیمگا نه انت. راستیے روه و گمراهیے روهان هم
 دُولا زانین و پجَاه کارین.

هدایي مهر

(۷) او دُردانگان! گون یکدومیا مهر بکنین، چیا که مهر چه هدایا انت و
 هرگس که مهر کنت، چه هدایا پیدا بوتگ و هدایا زانت. (۸) آ که مهر نکنت
 هدایي نزاننگ، چیا که هدا مهر انت. (۹) هدائے مهر اے دُولا مے نیاما پدَر بوت
 که وتی یک و یکدانگین چکی اے جهانا رنوان دات تانکه چه آیې نیمگا
 زندمانے واهند بیږ. (۱۰) ما گون هدایا مهر نکرتگ، مهر همش انت که آییا کرتگ
 و وتی چکی دیم داتگ تان په مے گناهانی شو دگا کربانیگ کنگ بیت. (۱۱) او
 دُردانگان! اگن هدایا اے دُولا گون ما مهر کرتگ، ما باید انت یکدومیا دوست

١٢) ٻڌارڻ. ڪَٿا هچبر هُدا نديستگ، بله اڱن يكدگرا مهر بکنڻ، هُدا مٺ دلا مانيت و آيئٺ مهر مٺ دلا ڪامل و سرريچ بوتگ.

١٣) آيا مارا چه وتي روها بهرٺ داتگ. چه همدا زانڻن ڪه ما آيئٺ ارواه و جبينا مانڻن و آ مٺ دلا. ١٤) ما ديسٿگ و گواهٺ دئيڻن ڪه پتا وتي چُڪ رٿوان داتگ تان جهانئٺ رگيڻوڪ ببيت. ١٥) آ ڪه مٺيت ايسا < هُدا ئٺ چُڪ انت، هُدا آيئٺ دلا جاگه ڪنت و آ هُدا ئٺ ارواه و جبينا. ١٦) ما هما مهر زانٿگ و آيئٺ سرا باور ڪرتگ ڪه هُدا مارا داتگ. هُدا مهر انت و هرگس ڪه وتي زندا په مهر بگوازيڻيت، هُدا ئٺ ارواه و جبينا مانيت و هُدا آيئٺ دلا. ١٧) مهر مٺ نياما همٺ ڏٺولا ڪامل و سرريچ بوتگ ڪه جُست و پُرسٺ روچا دلڏُ بيڻن. چيا ڪه ما اٺ دنيايا همايئٺ ڏٺولا ايڻ. ١٨) مهرئٺ تها تُرس نيست. سرريچيڻ مهر، تُرسا گار دنت. چيا ڪه تُرس چه سزائٺ هيالا ڪئيت و ڪسٺ ڪه تُرسيت چه مهر سرريچ نبوتگ. ١٩) ما مهر ڪنڻن چيا ڪه پيسرا آيا گوڻ ما مهر ڪرتگ. ٢٠) ڪسٺ ڪه گوشتيت: ”منا هُدا دُوست انت“ و چه وتي براتا پُرت ڪنت، دروگبنده، پرچا ڪه وتي براتا ڪنديت و دُوستي نداريت، گُرا هُدا ڪه نڪنديت چه پئما دُوستي داشت ڪنت؟ ٢١) ما اٺ هُڪم چه هماياا گيتگ ڪه گوشتيت: ”هرگس ڪه گوڻ هُدا مهر ڪنت، بايد انت گوڻ وتي براتا هم مهر بڪنت.“

هُدا ئٺ چُڪٺ سرا باور

١) هرگسا اٺ باورمندی ببيت ڪه ايسا هما < مَسِيه انت، آ چه هُدا پيدا بوتگ. هرگسا ڪه پت دُوست انت، چُڪا هم دُوست داريت. ٢) وهده گوڻ هُدا مهر ڪنڻن و آيئٺ هُڪمان ڪار بنديڻ، زانڻن ڪه هُدا ئٺ چُڪان مهر ڪنڻن. ٣) هُدا دُوستي هميش انت ڪه هُدا ئٺ هُڪمان ڪار بنديڻ و آيئٺ هُڪم گرانڻن بارٺ هم نه انت. ٤) چيا ڪه هرچه چه هُدا پيدا بوتگ، دنيا ئٺ سرا بالادست و سوڀيڻ بيت و مٺ باور و ايمان همٺ بالادستي انت ڪه دنيايا ايردست ڪنت. ٥) ابيد چه آ ڪسا ڪه باور ڪنت ايسا هُدا ئٺ چُڪ انت، دگه ڪئٺ دنيايا ايردست ڪرت ڪنت؟ ٦) اٺ هما انت ڪه چه آپ و هوڻا آتگگ، بزان ايسا مَسِيه، تهنا چه آيا نه، چه

آپ و هوڼا. اے روہ انت که گواهی دنت، چیا که روہ راستی انت. (۷) پرچا که سئے گواه و شاهد هست: (۸) روہ، آپ و هوڼ. اے هر سيڼين همشئور انت. (۹) اگن ما انسانئے گواهی مڼين، گڙا هډائے گواهی باز مستر انت، چیا که هډائے گواهی هما انت که وتی چکئے بارئوا داتگی. (۱۰) هرکس که هډائے چکئے سرا باور کنت، آيا اے گواهی وت گون انت، بله آ که هډائے سرا باور نکنت، هډايی دروگبند کرتگ، چیا که هډائے گواهی ديگی په چکا باور نکرتگ. (۱۱) آ گواهی اش انت که هډايا مارا نميرانين زند بکشتگ و اے زند چه هډائے چکئے نيما انت. (۱۲) هما کس زندئے واهند انت که گون هډائے چکا گون انت و آ که گون چکا گون نه انت، زندئے واهند نه انت.

گډی هبر

(۱۳) اے چيزن په شما نبشتنت که شمارا هډائے چکئے نامئے سرا باور انت، تان بزانيت که نميرانين زندئے واهند ايت. (۱۴) چه آيا مارا اے دلډډي رستگ، هرچه که آيئے لوڅ و واهگئے سرا بلوڅين، آشکنت. (۱۵) نون اگن زانين هرچه چه آيا بلوڅين مارا اشکنت، گڙا دلجم اين که مئے لوڅ و واهگ سرجم بوتگ انت.

(۱۶) اگن کسے براتے بگنديت انچين گناهے کنگا انت که مرکئے سئوب نبیت، دوا بکنت و هډا آيا زند بکشيت. اشيا هما کسے بارئوا گوشان که گناهی مرکئے سئوب نبیت. گناهے هست انت که مرکئے سئوب بیت، من نگوشان که کسے په چشين گناهيئے بکشگا دوا بکنت. (۱۷) هر بدین کارے گناه انت، بله انچين گناهے هم هست که مرکئے سئوب نبیت.

(۱۸) ما زانين هرکس که چه هډايا پيدا بوتگ، گناه نکنت، هما که چه هډايا پيدا بوتگ هډا وت آيئے نگهپانيا کنت و شئيتانئے دست په آيا نرسيت. (۱۹) ما زانين که هډائے چک اين و سجھين < دنيا شئيتانئے زور و واکئے چيرا انت. (۲۰) اے چيزا هم زانين که هډائے چک آتکگ و مارا اے پوه و زانتی داتگ که آ ”راستيڼا“ بزائين. ما هما ”راستيڼے“ ارواه و جبين اين، آيئے چک ايسا مسيهئے ارواه و جبين. راستين هډا و نميرانين زند، هما انت.

۲۱ او دُردانگيڼ چُگان! وټا چه بُتان دور بداريټ و بپهريزيټ.